

Osnovni sud u Podgorici, po sudiji Radonji Radonjiću, u pravnoj stvari tužioca Barović Veselina iz Podgorice, koga zastupa punomočnik Kuzmanović Zoran, advokat iz Podgorice, protiv tuženih „Daily press“ DOO, Mitrović Ljubiše i Radović Komnena, svi iz Podgorice, Bulevar Revolucije br.9, koje zastupa punomočnik Vujačić Saša, advokat iz Podgorice, koga je na raspravama zamjenjivala advokatska pripravnica Mićanović Snezana, radi naknade nematerijalne štete, vrijednost spora 100.000,00 €, nakon glavne rasprave zaključene dana 24.09.2010. godine u prisustvu punomočnika stranaka i tuženog III reda, dana 23.10.2010. godine, donio je

P R E S U D U

Odbija se tužbeni zahtjev kojim je traženo da se obavežu tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za duševne bolove zbog povrede ugleda i časti solidarno isplate iznos od 100.000,00 €, uz obračun kamate od presuđenja pa do konačne isplate, kao neosnovan.

Obavezuje se tužilac da tuženima na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 3.750,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi i riječi na raspravama, preko punomočnika u bitnom naveo da su dnevne novine „Vijesti“, u broju 3804 od 28.10.2008. godine, na polovini naslovne strane i na centralnom mjestu najavile tekst: „Vujadinović i Čila u džipu Veska Barovića“, „Na punktu kod Petrovca policija je u dva navrata, 13. maja i 25. juna 2005, zaustavila „ML mercedes“ vlasništvo Veselina Barovića, kojim je upravljao Ljubo Vujadinović, dok je Milan Čila Šćekić drugi put bio na mjestu suvozača“, „Prema optužnici, okrivljeni Vujadinović i Šćekić su, zajedno sa saučesnicima, 30. avgusta 2005. oko jedan čas poslije ponoći ubili inspektora Šćekića“, što je dokumentovano na naslovnoj strani slikom sa suđenja optuženim licima za ubistvo funkcionera MUP-a, pokojnog Slavoljuba Šćekića. Iстиče da se u predmetnom tekstu, naslovu i fotografiji prenose neistinite tvrdnje na račun tužioca koje po svojoj sadržini i obimu pripadaju kategoriji najniže i najgrublje povrede tačnosti i objektivnosti informacije, da je na taj način povrijeđena novinarska etika i profesionalni kodeks, da neistinite tvrdnje grubo povređuju privatnost i dostojanstvo tužioca, njegovu čast i ugled. Navodi da predmetne informacije nijesu istinite, obzirom da je predmetno vozilo prije naznačenih kontrola od strane policije, kao havarisano prodao trećem licu, bez sačinjavanja pisanog ugovora, zbog čega nije vršen prevod vozila sa tužioca na kupca, već je tužilac i u vrijeme izvršene kontrole u saobraćajnoj dozvoli bio označen kao vlasnik tog vozila. I pored toga, ističe da je očigledna namjera tuženih bila da ga dovedu u vezu sa licima protiv kojih je pokrenut krivični postupak za teška krivična djela, sa kojima tužilac nije imao nikakve veze, koje ne poznaće, a na koji način su neistinite tvrdnje grubo povređuju privatnost i dostojanstvo tužioca, njegovu čast i ugled, te javno ga izložile poruzi. Nalazi da je sadržina inkriminisanog teksta izazvala kod tužioca duševne bolove zbog povrede ugleda,

časti i dostojanstva, najjačeg inteziteta, zbog čega je predložio da se obavežu tuženi da mu na ime naknade nematerijalne štete isplate iznos od 100.000,00 €, pri kom zahtjevu je ostao i u završnom izlaganju.

Troškove postupka je tražio za sastav tužbe, zastupanja na ročištima, te na ime plaćene takse na tužbu.

Tuženi su u odgovoru na tužbu i riječi na raspravi, preko punomočnika osporili tužbeni zahtjev, u bitnome navodeći da je tuženi I reda u dnevnim novinama „Vijesti“, čiji je osnivač, u broju 3804 od 28.10.2008. godine, objavio tekst čiji je autor tuženi III reda, a koji tekst predstavlja izvještaj sa suđenja licima okrivljenim za ubistvo funkcionera MUP-a, Slavoljuba Šćekića, u kojem tekstu su vjerno prenijeta zbivanja i navodi sa suđenja na kojem je postupajući sudija u dokaznom postupku, između ostalog, pročitao službene policijske zabilješke koje se odnose na kretanja okrivljenih, a u kojima je navedeno da su okrivljeni u dva navrata upravljali vozilom koje je u vlasništvu tužioca. Imajući u vidu ugled sudske institucije i nesumnjivu zainteresovanost šire javnosti za to suđenje, ističu da nijesu imali razloga da posumnjuju u istinitost pročitanih dokaza, već su bili dužni da ih, u okviru redovnog izvještavanja sa suđenja, prezentiraju svojim čitaocima, a sve u skladu sa čl. 25 st. 1 Zakona o medijima. Istakli su prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog II reda, jer nalaze da isti kao glavni i odgovorni urednik predmetnih dnevnih novina ne spada u krug lica koji mogu biti tuženi u skladu sa čl.20 Zakona o medijima. Zbog navedenog su predložili da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Troškove postupka su tražili na ime sastava odgovora na tužbu i podnesaka, zastupanja na ročištima te takse na odgovor na tužbu.

Sud je na glavnoj raspravi pročitao Nezavisni dnevnik „Vijesti“ od 28.10.2008. godine, zapisnik o glavnem pretresu Višeg suda u Podgorici K.br.16/06 od 27. i 28.10.2008. godine, službene zabilješke Ku.br.1913/05 od 18.02.2006. godine sačinjene 13.05.2005. godine i službene zabilješke od istog datuma i broja sačinjene 25.06.2006. godine, te u svojstvu parnične stranke saslušao tuženog III reda.

Tužilac je pored izvedenih dokaza predlagao da se na glavnoj raspravi izvedu dokazi saslušanjem tužioca u svojstvu parnične stranke, vještačenjem po sudskom vještaku medicinske struke dr Stanku Miliću, te saslušanjem svjedoka Vujadinović Ljuba i Šćekić Milana.

Imajući u vidu da se uredno pozvani tužilac nije odazvao pozivu suda radi saslušanja, sud je shodno čl.261 st.2 ZPP odlučio da se neće izvoditi dokaz saslušanjem tužioca u svojstvu parnične stranke. Nadalje, kako tužilac nije u skladu sa svojom obavezom iz čl.237 ZPP naveo boravište svjedoka Vujadinović Ljuba i Šćekić Milana, čije je saslušanje predložio, sud je odbio predlog tužioca za izvođenje dokaza saslušanjem navedenih svjedoka.

Cijeneći provedene dokaze u smislu čl.9 ZPP, na osnovu rezultata cjelokupnog postupka, sud je našao da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Naime, među strankama nije sporno da je tuženi I reda osnivač, tuženi II reda glavni i odgovorni urednik, a tuženi III reda novinar Nezavisnog dnevnika Vijesti. Nije sporno ni da je u ND Vijesti br.3804 od 28.10.2008. godine na naslovnoj strani najavljen novinski članak sa naslovom „Vujadinović i Čila u džipu Veska Barovića“, gdje je u podnaslovu pored fotografije okrivljenih Vujadinovića i Vulevića navedeno: „Na punktu kod Petrovca policija je u dva navrata, 13. maja i

25. juna 2005, zaustavila „ML mercedes“ vlasništvo Veselina Barovića, kojim je upravljao Ljubo Vujadinović, dok je Milan Čila Ščekić drugi put bio na mjestu suvozača“, te „Prema optužnici, okrivljeni Vujadinović i Ščekić su, zajedno sa saučesnicima, 30. avgusta 2005. oko jedan čas poslije ponoći ubili inspektora Ščekića“, kao i da je na 13. strani objavljen članak sa istim naslovom i podnaslovom, čiji je autor tuženi III reda.

Sporna je istinitost činjenica sadržanih u naslovu i članku, da li su tuženi objavljinjem predmetnih činjenica povrijedili čast i ugled tužioca, te da li je to moglo imati za posljedicu duševne bolove takvog intenziteta i trajanja koji bi opravdavali dosudivanje naknade nematerijalne štete u smislu čl.207 Zakona o obligacionim odnosima (Sl.list Crne Gore br.47/2008). Sporna je i pasivna legitimacija tuženog II reda.

Odredbom iz čl.47 Ustava Crne Gore propisano je da svako ima pravo na slobodu izražavanja govorom, pisanim riječju, slikom ili na drugi način, s tim da se pravo slobode izražavanja može ograničiti samo pravom drugoga na dostojanstvo, ugled i čast i ako se ugrožava javni moral ili bezbjednost Crne Gore. Prethodno navedeno pravo slobode izražavanja predviđeno je i čl.10 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Nadalje, nesumnjiv interes javnosti da bude informisana o svim činjenicama koje su od društvenog značaja Crna Gora jamči i članom 1 Zakona o medijima, i to na nivou standarda koji su sadržani u međunarodnim dokumentima o ljudskim pravima i slobodama. Ta sloboda izražavanja mora biti usklađena sa pravom pojedinca na moralni integritet (čast i ugled), jer je dostojanstvo svakog pojedinca ne samo lično dobro, već i javni interes koje je kao takvo zagarantovano Ustavom.

Da bi se dosudila naknada nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog povrede ugleda i časti u smislu čl.207 ZOO potrebno je da su ispunjena tri uslova, i to: da je iznijetim navodima povrijeđena čast i ugled tužioca, da su uslijed toga nastupili duševni bolovi, te da su iznijete informacije neistinite.

U konkretnom slučaju provedenim dokazima se ne potvrđuju tvrdnje tužioca da su predmetne objavljene informacije neistinite. Tužilac tvrdi da nije bio vlasnik vozila marke Mercedes ML reg.br. PG 882-60, već da ga je otudio prije više od 6 godina kao havarisano, kojom prilikom nije sačinjavau ugovor u pisanoj formi, a zbog čega je u saobraćajnoj dozvoli još uvijek označen kao vlasnik, te da su predmetne informacije objavljene isključivo u namjeri njegovog dovođenja u vezu sa licima koja su okrivljena za izvršenje krivičnog djela ubistvo. Za te svoje tvrdnje tužilac nije pružio nikakve dokaze.

Naime, iz službenih zabilješki OB Budva Ku.br.1913/05 sačinjenih 13.05. i 25.06.2005. godine proističe da su iste sačinjene tokom vršenja redovne kontrole saobraćaja na punktu policije kod Petrovca, kada je 13.05.2005. godine policajac zaustavio vozilo marke Mercedes ML reg. broja PG 882-60, vlasništvo Veselina Barovića, kojim vozilom je upravljao Vujadinović Ljubo, koji se nalazio na spisku lica pod pojačanim nadzorom, dok je 25.06.2005. godine istim vozilom upravljalo isto lice, sa kojim je u vozilu bio i Ščekić Milan. Navedene službene zabilješke su pročitane kao dokaz na glavnem pretresu u krivičnom postupku poslovne oznake K.br.16/06 koji je vođen pred Višim sudom u Podgorici, što se utvrđuje iz zapisnika Višeg suda u Podgorici K.br.16/06 od 27. i 28.10.2008. godine.

Iz ND Vijesti od 28.10.2008. godine se utvrđuje da predmetni novinski članak predstavlja izvještavanje i prenošenje informacija sa suđenja okrivljenima za ubistvo policijskog funkcionera Slavoljuba Šćekića, u kom članku je pored ostalih informacija sa pretresa prenijeta i sadržina službenih zabilješki, koje predstavljaju izvještaje policije o kretanju okrivljenih, među kojima su i predmetne službene zabilješke sačinjene 13.05. i 25.06.2005. godine. Iz predmetnog novinskog članka utvrđuje se i da su na taj način vjerno prenijeta dešavanja sa predmetnog krivičnog postupka, za koji je nesumnjivo postojalo naročito interesovanje javnosti, bez unošenja bilo kakvog komentara ili mišljenja tuženog III reda kao autora članka. Osim prenošenja sadržine službenih zabilješki u kojima je tužilac naznačen kao vlasnik vozila kojim je predmetnim prilikama upravljao okrivljeni Vujadinović, tužilac nije doveden u vezu sa licima koja su okrivljena za izvršenje odnosnih krivičnih djela, dok i sadržina nadnaslova („Na suđenju optuženima za ubistvo funkcionera MUP-a Slavoljuba Šćekića pročitane policijske službene zabilješke“) ukazuje da sami članak predstavlja izvještavanje sa suđenja.

Da je zbivanje sa suđenja vjerno prenijeto navodi i tuženi III reda u svom iskazu u kojem u bitnome ističe da je zaposlen kao novinar u dnevnom listu „Vijesti“, gdje je zadužen za izvještavanje sa sudskih procesa koji se vode pred Višim sudom u Podgorici. Navodi da je on autor predmetnog teksta, koji tekst je sačinio nakon što je pred Višim sudom u Podgorici, tokom krivičnog postupka koji se vodio protiv okrivljenih za ubistvo Slavoljuba Šćekića, na pretresu pročitane službene zabilješke koje su bile rezultat pojačanog nadzora nad okrivljenim, a u kojima je konstatovano da su u par prilika, u vozilu koje je vlasništvo Veska Barovića zatečeni Vujadinović i Milan Šćekić. Istim i da su pročitane i druge službene zabilješke, a kojima je konstatovano u kojem vozilu je prilikom kontrole bio okrivljen Kožar. Navodi i da je sva ta dešavanja sa pretresa vjerno prenio u spornom tekstu koji je objavljen dan kasnije, te da je i naslov teksta takođe on odabrao, nalazeći da je to suština teksta, dok on nije određivao sadržinu naslovne strane, jer o tome odlučuje uređivački kolegijum novina. Dodao je da prilikom pisanja teksta u isti nije unio nijedan svoj komentar niti mišljenje, već da je potpuno i vjerno prenio dešavanja sa pretresa vođenog pred Višim sudom u Podgorici, u kom slučaju je postupao na isti način kao što je izvještavao sa drugih pretresa.

Obzirom da je njegov iskaz u skladu sa pročitanim pisanim dokazima, sud je isti prihvatio cijeneći ga kao istinit.

Pored toga što se provedenim dokazima ne potvrđuje tvrdnja tužioca da su predmetne informacije neistinite, imajući u vidu da su iste izvorno proistekle iz izvještaja policije kao državnog organa, kao i isticanje tužioca da je u saobraćajnoj dozvoli kao javnoj ispravi, koja kao takva dokazuje istinitost onoga što je u njoj navedeno, tužilac naveden kao vlasnik predmetnog vozila reg.br. PG 882-60, tuženi su u vreme objavljivanja tih informacija imali dovoljno osnova da veruju da informacije predstavljaju istinu. Zbog toga tuženi nijesu postupali ni suprotno svojim obavezama iz Kodeksa novinara Crne Gore, pa sud zaključuje da nije postojala njihova namjera da iznošenjem „predmetnih informacija povrijede čast i ugled tužioca.“

Dakle, tuženi su dokazali da su u konkretnom slučaju, postupajući u skladu sa svojom obvezom predviđenom čl.25 st.1 Zakona o medijima,

objektivno i tačno izvještavali o predmetnom sudskom postupku, pa samim tim nijesu povrijedili čast i ugled tužioca. Suprotno zaključivanje bi po mišljenju ovog suda predstavljalo ugrožavanje prava i sloboda zagarantovanih čl.10 Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Takođe, imajući odredbu iz čl.20 st.2 Zakona o medijima, kojom je određeno da u situaciji objavljivanja programskog sadržaja kojim se vrijeđa čast ili integritet pojedinca, iznose ili prenose neistiniti navodi o njegovom životu, znanju i sposobnostima zainteresovano lice ima pravo na tužbu za naknadu štete nadležnom суду protiv autora i osnivača medija, u konkretnom slučaju tuženi II reda koji je glavni i odgovorni urednik ND Vijesti nije pasivno legitimisan u predmetnoj parnici.

Kod prethodnog utvrđenja da u spornom tekstu nema niti jedne neistinite informacije, niti bilo kakvog komentara i unošenja nekog ličnog doživljaja prenešene informacije, sud je našao da je tužbeni zahtjev kojim je traženo da se obavežu tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete solidarno isplate iznos od 100.000,00 € neosnovan, zbog čega je kao takav i odbijen.

Odluku o troškovima postupka sud je donio shodno čl.152 i 161 ZPP, a isti se odnose na troškove koje su imali tuženi radi angažovanja advokata za punomoćnika za sastavljanje odgovora na tužbu i zastupanja na 5 održanih ročišta (20.05.2009., 24.12.2009., 17.05.2010., 22.06.2010. i 24.09.2010. godine) u iznosima od po 500,00 € (6x500=3000), te za pristup na 3 odložena ročišta (11.09.2009., 16.02.2010. i 12.04.2010. godine) u iznosima od po 250,00 € (3x250=750), što sve ukupno čini dosuđeni iznos troškova postupka od 3.750,00 €. Pojedinačni iznosi nagrada su određeni u skladu sa tar.br.5, 8 i 17 Advokatske tarife, uz uvećanje od po 50 % za tužene II i III reda u skladu sa tar.br.11 Advokatske tarife.

Sud nije prihvatio zahtjev tuženih za naknadu troškova koji se odnose na nagradu advokatu za sastavljanje podnesaka, jer po mišljenju suda sastavljanje podnesaka nije bilo nužno radi vođenja parnice u smislu čl.153 ZPP.

Na osnovu izloženog, sud je odlučio kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana, 23.10.2010. godine

SUDIJA
Radonja Radonjić, s.r.

Pravna pouka:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema otpravka iste Višem суду u Podgorici a preko ovog suda.

Za tačnost otpravka ovjerava
Jović Dragana

